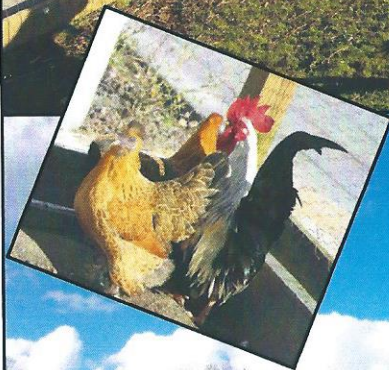
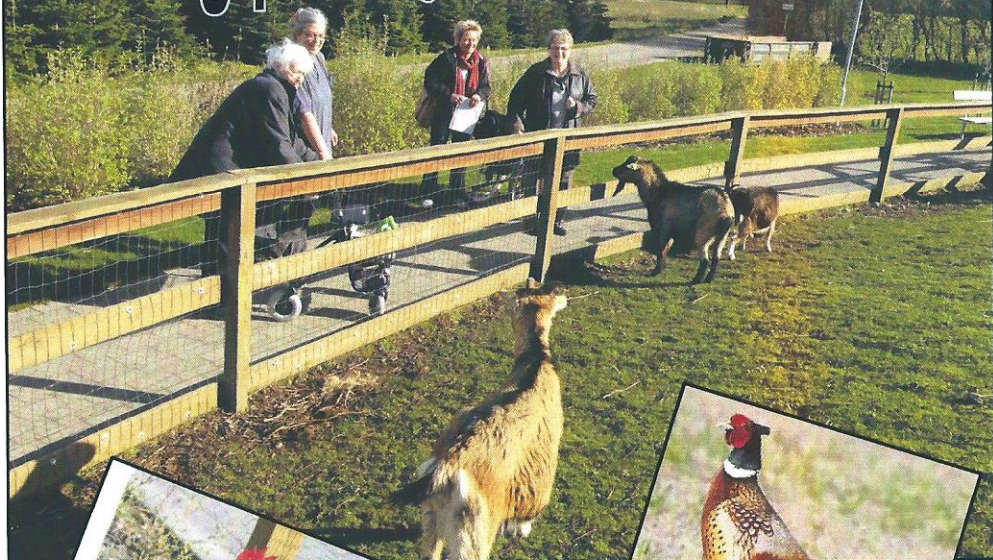
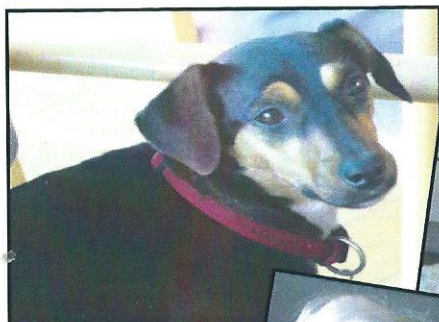

Besøg på klejtrup friplejehjem.

Vi kan mærke, at vi er velkomne, da vi kommer ind ad døren på Klejtrup Frilejshjem. Vi er ventet og bliver budt på kaffe og kage. Klokken er 4 om eftermiddagen og nogle af beboerne sidder ved fællesbordet i køkkenet og hygger sig. Straks vi har sat os, bliver vi spurgt, om vi er "de hønsedamer." Det kan vi bekræfte.

Og så begynder hønsesnakken. Alle kender hønsene, og alle har en mening om dem. Kun positivt, men med forskellige tilgange. Nogen spiser æggene, andre beundrer hønsene og hønsespenden er der også styr på. Ingen tvivl om, at det giver livsindhold at holde høns. Høns huset er placeret lige ved hovedindgangen, det gør det nemt at holde sig orienteret. En fin lille flok dværghøns – 3 høns og en hane. Beboerne har samme oplevelser med rugehøns som alle vi andre. "Der har været en høne, der rugede, men hun hoppede af. Ingen ved hvorfor". Har vi høns følger vi naturligt med i udviklingen i andre hønsesgårde.

"Naboplejehjemmet har da allerede fået kyllinger!" Det er naturligvis kyllinger ruget ud af hønemor som det altid har været. Livet i hønsesgården går op og ned. Det er helt afklaret - "En af hønsene måtte lade livet for et par dage siden, den havde dårligt ben". Ingen piv her! Anderledes var oplevelsen af at have besøg af en vild fugl. "Sidste år havde vi en fasan, der var helt forelsket i hønsene. Den gik og spankulerede om hønsesgården og blev så tam, at den spiste af hånden." Se det er usædvanligt! Men som alle andre hønsesejere mener de, at netop deres hane er den flotteste. "...og den hane vi har nu: jeg har aldrig set så flot en hane!" Snakken går, der er meget at fortælle om, og det er hyggeligt at være med i.

Vi sidder sammen med Katrine, Herdis og Helle, og de siger samstemmende, at det er et godt sted at være. Det bedste sted, der fås. Nogle af beboerne kommer langsejls fra, for det er et populært plejehjem, hvor der er venteliste. "De sidder bare derude og venter på at vi dør, så der kan blive en plads", siger en af beboerne med et glimt i øjet.

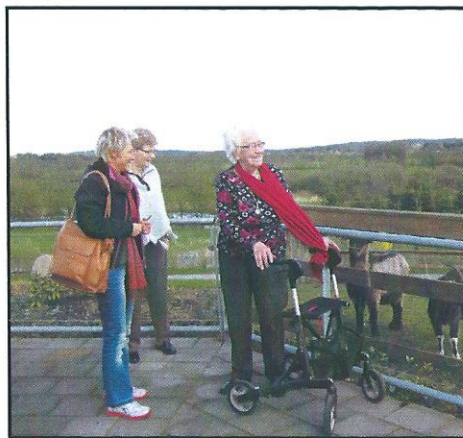
De kan slet ikke lade være med at fortælle om, hvordan livet er på plejehjemmet. Om høns og geder og den lille gravhund, som deltager i selskabet på skødet af beboerne på skift. Men som ikke længere må få godbidder, da den bliver for tyk. Og om den grå kat, der mødte op til åbningen af plejehjemmet, og som har været der lige siden. Gederne går i en fold op ad terrassen, som ligger lige ud for fællesrummene med dejlige udsigtvinduer, så man kan sidde og følge med i deres færden. Man kan såmænd også sidde i sin kørestol på terrassen og klappe gederne, hvis man har lyst.

Der er flisegang hele vejen rundt, så man kan komme omkring og se på herlighederne, også selv om bentøjet ikke er, hvad det har været. Flisegangen fører også lige forbi hestefolden med 3-4 pony'er, som gerne vil snakkes med.

Katrine på 98 år tager turen hele vejen rundt hver morgen. Hun går efter de 100, som hun siger. Som regel er hun den, der er først på færde. Kl. 8 går hun ud og koger sit æg i fælleskøkkenet. Så kan hun ligeså godt koge et til Christian, for han kommer altid lidt efter. Nogle gange koger hun 4, hvis det er de små dværgæg. Katrine kommer fra en bette landejendom, og de havde hønsegård – der var hønsereder alle steder. I fordums dage på landet havde de fleste høns, så mange af beboerne kender til det.

I fælleskøkkenet bliver tørt brød og rester af salat o.l. samlet i en pose, som ligger på køkkenbordet. Så er det hvem, der kommer først, der går ud og fodrer hønsene og samler æg. Ellers er det pedellen, der passer hønsene og afliver dem, der lider. Det er Bodil, der har ansvaret for, at gederne får mad hver dag, får vi fortalt, og de gamle mænd vil gerne gå og pusle med dyrene.

Der er ansat en kok på stedet, så beboerne kan få den mad, de gerne vil have. Dem, der kan og vil hjælpe med at lave mad. Køkkenet er selvfølgelig underlagt de samme regler, som andre offentlige køkkener. Det betyder, at man gerne må spise de æg, som egne høns har lagt, mens kødet fra dyrene ikke må komme ind i køkkenet.

Der hører en del jord til plejehjemmet, og det er udnyttet til gode udenomsarealer, hvor der dels er heste og geder, men også blomsterbede, frugttræer og –buske og lækroge med listige bænke hist og pist. Udgifterne til dyreholdet går ind under driften. Dertil kommer, at de pårørende og støtteforeningen, som også tæller mange fra lokalsamfundet, lægger et stort frivilligt arbejde på plejehjemmet. De er med til at passe fællesarealerne, pudse vinduer, gøre de lejligheder i stand, som bliver ledige og lave kulturelle og sociale arrangementer.

Da vi er færdige med kaffen går vi en tur ud sammen med Herdis, Helle og Annette og hører flere historier. Plejehjemmet ligger i udkanten af den lille by, og der er

en fantastisk smuk udsigt udover det bakkede landskab. Rundt omkring på grunden er der gang i nye projekter: Der bliver plantet frugttræer, lavet nye flisearealer til hyggekrege, der skal anlægges nye bede eller flyttes nogle gamle. Planer og visioner mangler der ikke. Det er et sted i udvikling. På plejehjemmets grund er der foruden alle dyrene også en lille legeplads, hvor byens børn kommer og leger. Vi får set det hele, og det er ikke til at tage fejl af, at såvel beboere som medarbejdere er stolte af at vise deres sted frem. Det er svært at undgå at blive smittet af den gode stemning.

Da vi har gået hele turen rundt slutter vi af ved hønsegården. Minsandten om ikke det ser ud til, at en af hønsene har lagt sig skruk!

Klejtrup Fripnejehjem har eksisteret i 5 år, der er 27 beboere. Så sent som december 2013 blev der indviet en ny afdeling lidt længere henne ad vejen. Det har været bestyrelsens intention fra starten af, at der skulle være dyr på plejehjemmet. Det betyder meget, at nogen har ansvar og har noget at stå op til. Det grundlæggende i Fripnejehjemmets værdisæt.: Det skal være et sted, hvor der er rart at bo og give plads til det, der betyder noget for hver enkelt beboer, som f.eks. at holde husdyr. Det gælder om at kunne leve længst muligt i egen tilværelse og bevare sin selv- og medbestemmelsesret så længe man magter det.

Vi siger tak for besøget til beboerne, Annette og forstander Susanne Molbæk for den varme, dejlige modtagelse.

Måske skulle vi overveje at blive skrevet på ventelisten. Tak

Du kan læse mere om plejehjemmet på: klejtrup-fripnejehjem.dk